

Vraag nr. 13
van 17 november 1995
van de heer KRIS VAN DIJCK

Non-discriminatiebeleid – Schoolverzuim en leerlingenspreiding

Tijdens de zomer van 1993 werd er een gemeenschappelijke verklaring inzake een non-discriminatiebeleid in het onderwijs ondertekend door de minister, de onderwijsnetten en de vakbonden. De partijen kwamen overeen om alle jongeren, ongeacht hun ras of etnische herkomst, werkelijk gelijke onderwijskansen te bieden. Om dit te bereiken zouden er twee concrete doelstellingen worden nagestreefd: het bevorderen van een meer evenredige aanwezigheid van doelgroepkinderen in alle scholen en een meer bewuste opstelling van de scholen tegen discriminatie.

In de praktijk bestaan hier heel wat moeilijkheden, waardoor een aantal kinderen bijvoorbeeld niet naar school gaat of te laat naar school gaat.

1. Heeft de minister zicht op de mate waarin in die gevallen de schoolplicht niet wordt nageleefd?
2. Rijzen er geen problemen met betrekking tot het grondwettelijk recht op onderwijs en de vrije schoolkeuze?
3. Welke maatregelen heeft de minister getroffen om zulke situaties in de toekomst te voorkomen?

Antwoord

1. In antwoord op de vraag van het Vlaams parlementslicd over het aantal kinderen die n.a.v. de non-discriminatieverklaring de leerplicht niet volgen, verwijs ik naar de werkzaamheden van de beoordelings- en bemiddelingscommissie in de Vlaamse Onderwijsraad. Deze commissie heeft als opdracht klachten over de non-discriminatieverklaring op te volgen.

Voor het schooljaar 1995-96 zijn er in het totaal 9 klachten. Het gaat in het totaal om 15 personen, waarvan 8 leerplichtig, 2 volwassenen en 5 kleuters. 1 leerplichtige leerling is momenteel niet ingeschreven in een school, maar wordt ingeschreven in het deeltijds onderwijs. 1 kleuter gaat niet naar school. Deze zaak sleept al enige tijd aan en zowel de ouders als de school stellen zich onverzoeulijk op. De onderwijsinspectie tracht te bemiddelen.

Het gaat dus niet om grote aantallen. Het fenomeen mag echter niet geminimaliseerd worden. Heel wat problemen worden door bemiddeling ter plaatse opgelost zodat het niet tot een klacht komt. Het kan immers niet de bedoeling zijn dat omwille van de non-discriminatieverklaring kinderen – ook al zijn ze niet leerplichtig – niet naar school zouden gaan. Om daarop te anticiperen wordt in de lokale overeenkomsten opgenomen dat doorverwijzing nooit tot gevolg mag hebben dat een leerling – al dan niet leerplichtig – niet meer naar school zou gaan. Mijn vertegenwoordiger en de inspectie zien er in de beoordelingscommissie nauw op toe dat problemen snel worden aangepakt en worden opgelost.

2. Met betrekking tot het grondwettelijk recht op onderwijs en de vrije schoolkeuze wil ik heel duidelijk zijn. De keuze van de ouder moet worden gerespecteerd. Men kan enkel doorverwijzen mits overreding. De non-discriminatieverklaring kan geen reden zijn om leerlingen de toegang te weigeren, wanneer het pedagogisch project van de school wordt onderschreven.
3. Maatregelen ter voorkoming zijn het expliciet opnemen van de vrije schoolkeuze in de lokale overeenkomsten en het nauwkeurig opvolgen van klachten.

